

til 962 Løns, men at det andet er udmaalt efter de nye Skibsmaalingregler i 1879 til 1061 Løns, altsaa er der 99 Løns Forskjel eller over 10 pCt.; der tilføies, at begge Skibe ere engagerede i udenrigst Fart, og at de forskjellige Afgifter i udenlandske Havne beregnes efter det danske Maalebrev. Endvidere tilføies der, at Jøveren for det sidste Skib, som har faaet 10 pCt. Tillæg, har, da han kom til England i November 1879, faaet Skibet maalt der efter engelske Regler og faaet engelsk Maalebrev derpaa, men dette er ikke blevet anerkjendt i engelske Havne, idet Skibet er sat til Afgift efter det høiere danske Maal. Jeg kan kun forklare mig den høitærede Ministers Udtalelse derved, at der for hans Vedkommende finder en Forvejling Sted mellem de Regler, som følges ved Beregning af Toldafgifter af Varer, som indføres i hele Skibsladninger, f. Ex. Kul, hvorved man naturlig vil følge de samme Regler overfor alle Skibe i samme Havn, og de Regler, hvorefter Afgift svares af selve Skibet; thi jeg tror, efter hvad jeg har oplyst, at det maa siges at være tilsvækkelig godtgjort, at ialtsald i de Lande, som for os have den største Betændning, vil Afgiften af Skibe blive erlagt efter det danske Maalebrev, altsaa nu 10 à 12 pCt. mere end fester de ældre Maalebreve. Den høitærede Finantsminister udtalte endvidere overfor mig, at han ingen Anledning fandt til at efterkomme den Opfordring, jeg atter havde rettet til ham, om at gjøre forberedende Skridt, eventuelt ved Rebsættelse af en Kommission, til Gjennemførelse af en Toldrevision, og at han ingen Anledning vilde finde dertil, førend der var opnaaet Enighed mellem ham og dette Thing om, at det skulde være en Revision og ikke en Reduktion. Jeg kan ikke Andet end at beklage dette Ministers Standpunkt; jeg hører ikke til dem, som mene, at Revisionen skulde være en Reduktion, men paa den anden Side kan jeg ikke se rettere end, at naar det er givet og saa godt som anerkjendt af Alle, at der i den nuværende Toldtarif findes vigtige Toldsatser, som ere i høi Grad trykkende for Industri og Handel og i sig selv ere saa urimelige, som det er, naar der f. Ex. er Told paa Indførsel af Kul og Jern, maa man se at fjerne disse Toldsatser afløste, uden at man kan gjøre dette absolut betinget af, at det er muligt at paapege andre Satser, som til sidste Dre kunne give Erstatning derved. Jeg antager derfor ogsaa, at dersom den høitærede Minister fastholder dette Standpunkt, saa vil han derved kun tvinge dette Thing til at tage Initiativet i denne Sag, og dersom dette sker med fornødent Maadehold, vil et saadant Forslag sikkert finde en saa stærk Støtte hos Repræsentanterne for vor Handel og Industri, at det muligen turde blive vanskeligt for Regjeringen at modfatte sig et saadant Forslag, og man vilde da kunne blive ført videre, end Tilfældet vilde blive, naar Regjeringen selv — hvad jo ialtsald vilde være ønskeligt — tog denne Reform

i sin Haand. — Endnu skal jeg kun bemærke, at naar det ærede Medlem for Aalborg Amts 1ste Valgtreds (Suel) igaar fremsatte forskjellige Bemærkninger med Hensyn til Finantslovens Form, da kan jeg i adskillige Hensninger være enig med ham, og jeg har jo netop ved Udarbejdelsen af dansk Finantsstatistik haat den rigeste Leilighed til at gjennemgaa en længere Narrække af Finantslove og Statsregnskaber Punkt for Punkt, hvorved jeg netop har set, at en Forandring paa adskillige Punkter kunde være ønskelig. Jeg har oftere tænkt paa at bringe dette Spørgsmaal frem her, men jeg har med Forsæt opsat det, thi jeg tror paa den anden Side, at det er ønskeligt, at Forandring i Finantslovens Form ikke sker altfor hyppig, da saadanne Forandringer altid gjøre det vanskeliggere at anstille Sammenligninger mellem de forskjellige Aar, og da det tilmed vil være ønskeligt, at man, for at danne sig en bestemt Mening om de blivende Forhold, kan udvage Gjennemsnittet af flere Aars Finantslove og Statsregnskaber, vil det være ønskeligt, at man kun foretager Forandringer efter en bestemt regelmæssig Periode. Nu have vi i 10 Aar, naar det kommende Finantsaar regnes med, brugt den Form, der nu benyttes, og det vil da vistnok være hensigtsmæssigt, hvis man i det Hele taget finder det rigtig at gjøre Forandringer, da at søge saadanne ioversatte fra det næstfølgende Finantsaars Begyndelse. Jeg haaber, at Finantsudvalget maa finde Tid til at beskæftige sig noget med dette Spørgsmaal og mulig fremkomme med forskjellige Indstillinger i saa Henseende. Jeg skal endnu bemærke, at naar det ærede Medlem for Aarhus Amts 2den Valgtreds (Ingerslev) fremsatte et Forslag om at forhøje Brevtagterne for derved at bringe Underskudet paa § 6 til at forsvinde, saa forholder det sig saaledes, som allerede bemærket af den høitærede Minister eller af en anden æret Taler, at dette Underskud jo ikke skyldes Post- men Telegrafvæsenet, og der synes altsaa ikke at være nogen rimelig Grund til at forhøje Brevtagten for at kunne dække Udbalancen for Telegrafvæsenet. Den Omstændighed, at disse to Poster ere opførte paa samme Paragraf, kan i saa Henseende saa meget mindre komme i Betragtning, som der formelt er opført endnu en tredje Post nemlig Jernbanerne, der give et meget betydeligt Overskud, og dersom man vilde medregne dem ved Paragrafens samlede Opgjørelse, vil der fremkomme et stort Overskud og ikke noget Underskud. Men dertil kommer endvidere, som ogsaa tildels berørt af det ærede Medlem, jeg nys citerede, der talte om Finantslovens Form, at der under Postvæsenets Afgifter er opført forskjellige Udgifter, som baade for Telegrafvæsenets og Jernbanernes Vedkommende opføres som Udgifter til Erhvervelse af Formue, og naar disse bleve behandlet paa samme Maade, vilde Postvæsenet jo